

צילום אילוסטרציה: אימג'בנק

חנות ה-iBooks של אפל מציעה בינתיים "רק" כ-700,000 ספרים, אבל גם שם עמלים במרץ על הגדלת ההיצע.

על פי דו"ח שפורסם בנובמבר, אחד מכל שישה אמריקנים (15%) משתמש בקורא ספרים אלקטרוני, לעומת פחות מאחד לעשרה (8%) שעשו זאת בשנה שעברה. על פי אותו דו"ח, מבין אלה שאינם בעלי קורא אלקטרוני, אחד מכל שישה (15%) אומר, כי סביר שירכוש מכשיר שכזה במהלך ששת החודשים הקרובים.

כפי שגיליתי בעצמי, משתמשי קורא אלקטרוני גם נוטים יותר לקנות ספרים באופן כללי. כשליש מהנסקרים (32%) בדו"ח האמור, שנערך על ידי האריס האמריקנית, אמרו, כי לא רכשו שום ספר במהלך השנה האחרונה - לעומת רק 6% מבעלי קורא אלקטרוני שהשיבו כך. אך המספרים הללו יכולים להטעות: אחת הביקורות המושמעות נגד הקוראים האלקטרוניים היא, שאנשים שיש להם מכשירים שכאלה עשויים להוריד יותר ספרים ממה שהיו רוכשים בדרך כלל, אבל בעצם לא תמיד יקראו את כולם וימשיכו בהרגלי הקריאה הרגילים שלהם. הביקורת הזאת מסתברת כלא נכונה. כך, על פי הדו"ח, יותר משליש מבעלי קורא הספרים האלקטרוני (36%) אומרים כי הם קוראים יותר, בהשוואה ל-16% מאלה שאין להם מכשיר.

אני כבר לא מפחד

כשהגעתי לאנשים ומחשבים, חששתי מהיום שבו דליה ופלי ייכנסו למערכת ויודיעו שבצער רב הם נאלצים להפסיק את הדפסתו של העיתון. מצבם של המוציאים לאור ברחבי העולם ככי רע, מה שמוביל לסגירתם של עוד ועוד עיתונים ולמעבר של אחרים לאינטרנט באופן בלעדי. בשיא המיתון של 2008, כשהייתי משוכנע שימיו של העיתון

המובילים של קבוצת אנשים ומחשבים, ושני אתרי האינטרנט המקיפים ביותר בישראל בתחום ה-ICT. עמיתי ואני עבדנו קשה כדי לגרום לזה לקרות, ואני גאה מאוד בהצלחתנו - למרות שהמשמעות הנלווית אליה היא היחלשותו של העיתון המודפס.

למה בעצם אני מספר לכם את כל זה? כי אני מרגיש שעידן הנייר שאהבתי כל כך עובר מהעולם. סופו לא יהיה מאותם סופים שמגיעים ברגע, אלא תהליך שמתקדם עוד קצת בכל יום שעובר. לא אתיימר לדבר פה על מהפכה ובטח לא על לוחות זמנים. כל שאומר הוא, שאם אני הצלחתי לעשות את המעבר הזה, לעולם שבו יש מילים אבל אין נייר, כנראה שגם אתם יכולים.

מאהל לנו ולכם ש-30 השנים הבאות של אנשים ומחשבים יהיו לא פחות טובות מאלו הראשונות.

בפורמט המודפס ספורים, נאבקו הבוסים שלי כדי להמשיך ולהפעיל את מכבשי הדפוס. התוצאה הייתה שהם הפכו את השבועון לירחון. זה אמנם לא היה אידיאלי בעיני, אבל הערכתי (ואני מעריך עד היום) את האומץ, ההקרבה והמאמצים שהחלטה שכזו הצריכה.

היום, רגע לפני פרסום הגיליון המיוחד לרגל שנת ה-30 לאנשים ומחשבים, וכמה שעות לפני שאכנס למיטה עם הקינדל שלי אחרי עוד יום עבודה, אני יכול לומר בלב שלם שאני כבר לא מפחד יותר מהיום הזה - היום שבו יפסיקו להפיק באנשים ומחשבים עיתונים מודפסים. בין אם הוא יגיע בעוד חודש ובין אם בעוד עשר שנים - אקבל אותו בשמחה ובאהבה.

אין לי ספק שקודמי בתפקיד לא ייחסו חשיבות רבה ל-DailyMaily כשהוא הוקם. סביר להניח שהעיתון המודפס עמד בראש מעייניהם, והאינטרנט, שמציג מילים באופן דיגיטלי על המסך, היה מעין בן חורג - אולי אפילו טרחה. השנים עברו להן, וכיום מהווים DailyMaily ופורטל pc.co.il אמצעי התקשורת

אני מרגיש שעידן הנייר שאהבתי כל כך עובר מהעולם. סופו לא יהיה מאותם סופים שמגיעים ברגע, אלא תהליך שמתקדם עוד קצת בכל יום שעובר. לא אתיימר לדבר פה על מהפכה ובטח לא על לוחות זמנים. כל שאומר הוא, שאם אני הצלחתי לעשות את המעבר הזה, לעולם שבו יש מילים אבל אין נייר, כנראה שגם אתם יכולים